

A Fővárosi Ítéltábla dr. Mester Csaba Ügyvédi Iroda (...., ügyintéző: dr. Mester Csaba ügyvéd) által képviselt felperes neve (....) felperesnek az Oppenheim Ügyvédi Iroda (...., ügyintéző: dr. Kiss M. Tibor ügyvéd) által képviselt I.rendű alperes neve (I.rendű alperes címe) I. rendű, dr. Belezna Zsolt ügyvéd (....) által képviselt II.rendű alperes neve (....) II. rendű és az Oppenheim Ügyvédi Iroda (...., ügyintéző: dr. Kiss M. Tibor ügyvéd) által képviselt C...Kft. (I.rendű alperes címe) III. rendű alperesek ellen személyiségi jogsértés megállapítása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 122.P.../2014/48. számú ítélete ellen a felperes 50. sorsszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a II. rendű alperesnek 20.000 (Húszezer) forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

Köteles a felperes a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt 60.000 (Hatvanezer) fellebbezési illetéket az államnak külön felhívásra megfizetni.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy a II. rendű alperes a <https://www.f...> internetes oldalon 2013. ...-én közzétett azzal a nyilvános bejegyzésével, hogy „H... olyan mélységekben járt a miniszterelnök áruszában, hogy csak azért nem kellett sebészcsoport az eltávolításához, mert annyira nyálkás az egész lénye, mintha vazelint izzadna”, továbbá ugyanezen az internetes oldalon 2013. ...-én közzétett, azzal a nyilvános bejegyzésével, hogy „szarkupaccal újra egy asztalhoz üljön” megsértette a felperes becsülethez fűződő személyiségi jogait.

A II. rendű alperest eltiltotta a további jogsértéstől és kötelezte, hogy 15 napon belül elégtétel adásaként a fenti internetes oldalon közzölje az ítélet rendelkező részét és fejezze ki sajnálkozását a felperes személyhez fűződő jogainak megsértése miatt.

Kötelezte a II. rendű alperest továbbá, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 250.000 forintot és annak 2013. december 30-ától a kifizetésig terjedő időre járó, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét a fentieket meghaladóan elutasította.

Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a II. rendű alperes részére 142.875 forint, míg a III. rendű alperes részére 127.000 forint perköltséget, továbbá az államnak külön felhívásra 240.000 forint elsőfokú eljárási illetéket.

Végül arra kötelezte a II. rendű alperest, hogy 15.000 forint elsőfokú eljárási illetéket fizessen meg az államnak külön felhívásra.

Az ítélet tényállása szerint a felperes közismert médiaszemélyiség, akinek vállalkozása bulvár jellegű műsorokat gyárt, melyek egy részében ő maga műsorvezetőként is részt vesz. Ezek között a felperes volt a műsorvezetője a „F... H... P...” című műsornak, amely a T... országos kereskedelmi televíziós csatornán sugárzott talkshow. A felperesről a sajtóban rendszeresen jelennek meg hírek és a közösségi médiában is aktívan szerepel. A II. rendű alperes közíró, aki gyakran publikál kritikai hangvételű írásokat, saját F... oldalt is szerkeszt, ahol rendszeresen közzé teszi bejegyzéseit. Számos esetben kritizálta a felperes médiaszerepléseit, ezek között 2013. január 24-én, április 25-én, június 2-án, szeptember 16-án, október 2-án, november 16-án, december 29-én, továbbá 2014. július 9-én közzétett nyilvános F... bejegyzésében is. Emellett Az I. rendű alperes által üzemeltetett H... internetes portálon 2013. november 14-én „H... P... klinikai pszichopata” címmel cikk jelent meg.

A felperes keresetében az ismertetett megjelenésekben általa sérelmezett kitételek jogsértő voltának megállapítását és jogkövetkezmények alkalmazását kérte a II. és a III. rendű alperessel szemben. Ezek között a II. és a III. rendű eltiltását a további jogsértéstől, valamint a II. és III. rendű alperest 2.000.000-2.000.000 forint nem vagyoni kár, míg a II. rendű alperest a 2014-es megjelenésért 500.000 forint sérelemdíj megfizetésére kérte kötelezni. Arra hivatkozott, hogy a per tárgyává tett kijelentések miatt a felperes „F...” című műsorában egyes potenciális interjúalanyok nem voltak hajlandók részt venni. Ez veszélyeztette a műsor addigi kedvező nézettségét és létjogosultságát, ezáltal a felperes egzisztenciáját és szakmai megítélését. A T... a II. rendű alperes kijelentései miatt kénytelen volt a felperes személyével kapcsolatban felmérését készíteni, amellyel bizonytalanságban tartotta a felperest. A felperest a „S...” című műsorban zsűritagként kívánták foglalkoztatni, ami azért hiúsult meg, mert megítélése a II. rendű alperes kijelentései miatt nem felelt meg a műsorban való szerepléshez elvárhatónak. A felperes műsorát támogató H... Kft. a szponzori szerződést arra hivatkozva nem újította meg, hogy nem kívánta olyan személlyel reklámozni termékeit, akiről a „gátlások nélküli média pszichopata”, a „pszichopata” és a „közveszélyes pszichopata” jelzőket tették közzé. A kijelentések a felperes családját sem kímélték, azok miatt a munkájára sem tudott koncentrálni. Az őt állatkínzónak tituláló megnyilatkozások miatt a személye ellen tüntettek annak ellenére, hogy ő és házastársa évek óta egy állatvédő szervezet támogatói.

A II. rendű alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Álláspontja szerint valamennyi sérelmezett közlés véleménynyilvánítás, azokat nem lehet szó szerint értelmezni és tényállításnak sem tekinteni.

A III. rendű alperes is a kereset elutasítását kérte arra hivatkozással, hogy az I. rendű alperes, mint a III. rendű alperes jogelődje véleményeket közzétett, amelyben a nyilatkozó okszerű következtetéseket vont le a felperesre nézve.

Az elsőfokú bíróság az I. rendű alperest a perből elbocsátotta, és a II. és III. rendű alperesekkel szembeni keresetet bírálta el érdemben. A II. és III. rendű alperesekkel szembeni keresetet kisebb részben megalapozottnak találta. Határozatát a Pp. 163. §-ának (2) bekezdésére, a Ptké. 8. §-ára, a Ptk. 76. §-ára, 78. § (1) és (2) bekezdésére, 84. § (1) bekezdés a), b), c), e) pontjára, 355. § (1) bekezdésére, az új Ptk. 2:42. § (2) bekezdésére, 2:43. § d) pontjára, 2:45. § (1) és (2) bekezdésére, a Legfelsőbb Bíróság PK 12. számú állásfoglalására, az Alkotmánybíróság 30/1992. (V.26.) AB határozatára, 36/1994. (VI.24.) AB határozatára, 165/2011. AB határozatára, a 7/2014. (III.7.) AB határozatra, a 13/2014. (IV.18.) AB határozatára, egy egyedi ügyben hozott IV/00123/2014. számú határozatára, és a BDT2012. 2653. szám alatt közzétett eseti döntésre alapította.

Osztotta az alperesek álláspontját abban, hogy a felperes közszereplő, így a rá vonatkozó

véleményekkel szemben szélesebb körű tűrési kötelezettsége van. Kifejtette, hogy a felperes munkája során a nézők egyes kérdésekről alkotott véleményét formálja, így róla is vélemény formálható más által, munkájának a nézők előtt ismertté vált része tehát bírálat tárgyává tehető. A felperes a bírálhatóság szempontjából a legtágabb kategóriába esik, mivel a megjelenési felülete folytán az igaztalan bírálatokkal szembeni védekezés lehetősége adott a számára. A felperesi műsorok az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a bulvár kategóriájába tartoznak, így az azokat érintő kritikák tartalma, megjelenése is igazodik a kritika tárgyához, a bulvármédia ugyanis gyakran felszínes, egyszerűsített gondolati tartalmakat közvetít, népszerűség-hajhász módon tálalja az adott esetben csekély információ-tartalmat magában hordozó sajtóterméket, éppen e sajátos eszközeivel próbálja példányszámát, illetve nézettségét növelni. A véleménynyilvánítási jog azonban nem ad felhatalmazást a II. rendű alperesnek az indokolatlanul bántó, a felperest emberi mivoltában megalázó kijelentések megtételére, annak keretei közt a felperes tevékenységéhez kapcsolódó éles hangú kritika azonban megengedhető.

A sérelmezett cikk és a II. rendű alperes F... bejegyzéseinek egészét összefüggéseiben vizsgálva az elsőfokú bíróság az alábbi megállapításokat tette:

- A II. rendű alperes 2013. ...-én közzétett F... bejegyzésében szereplő „H... olyan mélységben járt a miniszterelnök áruszában” közlés tekintetében a jogsértést megállapította, mely elsőfokú ítéleti rendelkezést a II. rendű alperes fellebbezéssel nem támadta.

- A II. rendű alperes 2013...-én közzétett F... bejegyzésében szereplő „mohó és gátlástalan szüleik elveszik tőlük a gyerekkorukat, a család intimitását, vásári mutatványos majomként hordozzák őket körbe a médiában, hogy anyu és apu karrierje és bankszámlája még nagyobb fordulatszámmal pörögjön” közlések az elsőfokú bíróság álláspontja szerint nem tényállítások, hanem olyan következtetések, amelyek nem tekinthetők okszerűtlennek, mivel a felperes maga sem vitatta, hogy házastársa és gyermekei különböző műsorokban, sőt a nyilvánosan elérhető, a felperes által közölt képeken is megjelennek.

- A II. rendű alperes 2013. ...-án közzétett bejegyzésében szereplő „hullarabló” közlés az elsőfokú bíróság álláspontja szerint nem tényállítás, az a felperes által vezetett műsorról alkotott értékítélet, így sem ez, sem pedig a „H... ezzel szemben maga a förtelmes gátlástalanság, ami időről időre emberi lénynek láttatja magát” közlések nem sértik a felperes becsületét, illetve emberi méltóságát, mert a véleménynyilvánítás alkotmányosan megengedett kereteit nem lépik túl.

- A II. rendű alperes 2013. ...-án közzétett bejegyzésében az „Ezúttal H... személyében megtalálta azt a degenerált és kellően befolyásos lelkületű bűntársat, aki örömmel vesz részt áldozatának ismételt megkínzásában” közlésről az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy az nem tényállítás, az a kritika műfajába tartozó, a felperesi műsort értékelő kijelentés. A II. rendű alperes a felperes által vezetett műsor struktúráját értékelve utalt arra, hogy a felperes a műsorának vendégét, S... N...et egy számára kényelmetlen helyzetbe hozta. Ez olyan értékítélet, amely szerint a felperes műsorának két egymással ellentétben álló vendégét látszólag minden előzetes figyelmeltetés nélkül szembesítette.

- A II. rendű alperes 2013. ...-án közzétett bejegyzésében szereplő „pszichopata” közlést sem találta az elsőfokú bíróság tényállításnak, mert az álláspontja szerint a felperes tevékenységét minősítő jelző, értékítélet, amelynek következtében véleménynyilvánításnak minősül. Fel sem merül ugyanis senkiben, hogy az arra vonatkozna, hogy a felperes pszichiátriai betegségben szenved. Mindezek okán a II. rendű alperes valamennyi itt megjelent kijelentése, melyben különböző egyéb, így különösen a „közveszélyes” jelzőkkel társítva „pszichopatának” jelöli a felperest, szintén véleménynyilvánításnak tekinthető. Ugyanebben a bejegyzésben szereplő, „a buziság nem erkölcsi kérdés te sunyi gazember” közlést az elsőfokú bíróság olyan véleménynyilvánításnak minősített, amely nem szükségtelenül bántó, így azzal kapcsolatban jogsérelem megállapítására nem látott módot.

- A 2013. ...-én közzétett bejegyzésben szereplő „közveszélyes pszichopata”; „pszichopata” közlések szintén nem tényállítások, továbbá a „gátlástalansága, takonygerince és vegytiszta gonoszsága vérbeli antihőssé avatja”, valamint a „gátlások nélküli média pszichopata” közlések az elsőfokú bíróság álláspontja szerint szintén a felperes média megnyilvánulásaival, az általa vezetett műsorral állnak szoros összefüggésben és azok nem indokolatlanul sértőek, lekicsinylőek vagy megalázóak, így jogsértést nem valósítanak meg.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a sérelmezett alperesi kijelentések egyike sem minősül tényállításnak, azok egy adott személy nézőpontjától függő értéktételek, bírálatok, következtetések, így valamennyi, a felperes által sérelmezett közlés véleménynyilvánításnak minősül, amelyek közül a II. rendű alperes 2013. január 24-én és december 29-én kelt véleménynyilvánításai alkalmasak a felperes becsületének megsértésére, ezért azokkal kapcsolatban a személyhez fűződő jogok megsértésének objektív szankciói alkalmazhatóak.

A nem vagyoni kárigény vonatkozásában az elsőfokú bíróság a felperes házastársa és munkatársai tanúvallomása alapján megállapította, hogy a „szarkupac” kijelentés a felperesnek mind a magánéletében, mind szakmai tevékenységében hátrányokat okozott, őt feszültté tette. A rendelkezésre álló adatokból azonban nem látott lehetőséget azon következtetés levonására, hogy ez a feszültség különösen nagy szerepet töltött be a felperes életében, illetve hosszan tartott. A jogsértés környezetre gyakorolt hatását is megállapíthatónak látta, ugyanakkor álláspontja szerint a felperes nem bizonyította, hogy a „S...” című műsorban zsűritagként vették számításba, és azt sem, hogy ez a pozíciója bármely II. rendű alperesi közlés miatt hiúsult meg. A peradatokból az sem volt megállapítható, hogy a felperesnek a II. rendű alperes jogsértései miatt a T...-nél rosszabb lett a megítélése, továbbá a szponzori szerződés megszűnését sem találta az elsőfokú bíróság a sérelmes kijelentésekkel összefüggésben állónak. A rendelkezésre álló adatok alapján azt sem látta megállapíthatónak, hogy a felperest a szakmai megítélésében tényleges hátrány érte azáltal, hogy a „F...” című műsor egyes vendégei a II. rendű alperes közelebből meg nem határozott kijelentései miatt mondták vissza a műsorban való szereplést. Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság a nem vagyoni kár mértékét 250.000 forintban állapította meg, mely összeg meghatározása során figyelemmel volt arra, hogy a sérelmezett közlések kizárólag a II. rendű alperes F... bejegyzéseinek követői előtt váltak nyilvánossá, továbbá a felperes magánéletére és szakmai megítélésére kiható tartós és közvetlen hatásuk nem volt.

A III. rendű alperessel szembeni keresetet az elsőfokú bíróság teljes egészében elutasította, mely ítéleti rendelkezés fellebbezéssel nem volt támadott.

A határozattal szemben a felperes élt fellebbezéssel, amelyben az elsőfokú ítélet megváltoztatását (helyesen: részbeni megváltoztatását) és annak megállapítását kérte, hogy a II. rendű alperes a 2013. ...-ei nyilvános f... bejegyzésében közzétett azon kijelentésével, amely szerint a felperes „mohó és gátlástalan szülei elveszik tőlük a gyerekkorukat, a család intimitását, vásári mutatványos majomként hordozzák őket körbe a médiában, hogy anyu és apu karrierje és bankszámlája még nagyobb fordulatszámmal pörögjön”, a 2013. ...-án közzétett azon kijelentéssel, amely szerint a felperes „hullarabló”, a 2013. ...-án közzétett azon kijelentéssel, amely szerint „Ezúttal Hajdú személyében megtalálta azt a degenerált és kellően befolyásos lelkiületű bűntársat, aki örömmel vesz részt áldozatainak ismételt megkínzásában”, a 2013. ...-án közzétett azon kijelentésével, amely szerint „A buziság nem erkölcsi kérdés, te sunyi gazember”, a 2013. ...-én közzétett azon kijelentésével, amely szerint „gátlástalansága, takonygerince és vegytiszta gonoszsága vérbeli Anti hőssé avatja” a II. rendű alperes megsértette a felperes becsülethez és jó hírnévhez fűződő személyiségi jogát, míg a 2013. július 2-án közzétett azon kijelentésével, amely szerint „H... ezzel

szemben maga a förtelmes gátlástalanság, ami időről-időre emberi lénynek láttatja magát" a II. rendű alperes megsértette a felperes emberi méltósághoz fűződő személyiségi jogát, amelyre tekintettel a II. rendű alperes által fizetendő nem vagyoni kártérítés összegét 1.000.000 forintra kérte felemelni.

Álláspontja szerint azon II. rendű alperesi kijelentések, amelyek szerint a felperes „mohó és gátlástalan, aki elveszi gyermekeinek gyermekkorát, és gyermekeit mint vásári mutatványos majmokat hordozza körbe a médiában annak érdekében, hogy bankszámláján a pénze több legyen", hogy a felperes „hullarabló", „degenerált és kellően befolyásos lelkületű bűntárs, aki örömmel vesz részt áldozatainak ismételt megkínzásában", „sunyi gazember" és „gátlástalan" egyértelműen tényállításnak minősülnek, mivel azok valóságtartalma igazolható vagy cáfolható. Erre tekintettel tévedett az elsőfokú bíróság, amikor valamennyi II. rendű alperesi közlést véleménynyilvánításnak minősített.

Téves az a megállapítás is, hogy a felperes közszereplő, így a rá vonatkozó véleményekkel szemben szélesebb körű türési kötelezettsége van. Az 1/2015. (I.16.) és a 36/1994. (VI.24.) Alkotmánybírósági határozat a közhatalmat gyakorló személyekkel, valamint a közszereplő politikusokkal kapcsolatban állapította meg a kritika megengedhetőségének határait tágabban, mint a magánszemélyeknél. A felperes nem közhatalmat gyakorló személy és nem közszereplő politikus, továbbá a II. rendű alperes nem közügyekkel összefüggésben tette közzé kijelentéseit. Minderre tekintettel a felperes nem köteles nagyobb toleranciával viselni az őt érintő megnyilvánulásokat és esetében nem tágabb az alkotmányosan védett véleménynyilvánítás köre. Amennyiben mégis véleményként fogadnánk el a II. rendű alperes kijelentéseit, úgy ez esetben sem felel meg a valóságnak, hogy azok nem jogsértőek, a sérelmezett kijelentések ugyanis sértik a felperes becsülethez fűződő személyiségi jogát, mivel rendkívül bántó, lealacsonyító és megalázó megfogalmazásban szerepelnek.

Teljes mértékben megalapozatlan az elsőfokú ítélet azon része is, amely a II. rendű alperessel szemben igényelt nem vagyoni kártérítést részben elutasítja. Az elsőfokú bíróság rendkívül alacsony kártérítés megfizetésére kötelezte a II. rendű alperest annak ellenére, hogy megállapította, hogy az ítélet rendelkező részében megjelölt II. rendű alperesi közlések jogsértőek voltak, és azok a felperesnek mind a magánéletében, mind szakmai tevékenységében hátrányokat okoztak. Ennek indokolása a rendelkezésre álló bizonyítékokkal ellentétben áll, az ezt cáfoló bizonyítékokat a felperes részletesen felsorolta fellebbezésében. A lefolytatott bizonyítási eljárás alapján összességében az volt megállapítható a felperes fellebbezési álláspontja szerint, hogy a II. rendű alperesi közlések a felperes szakmai megítélésére és magánéletére tartós és közvetlen hatással voltak, a felperes számos súlyos hátrányt szenvedett el, ennek kompenzálására az elsőfokú ítéletben megállapított nem vagyoni kártérítés nem alkalmas.

A II. rendű alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult.

Fellebbezéssel nem volt támadott a III. rendű alperessel szembeni keresetet elutasító, valamint a II. rendű alperes 2013. január 24-ei és december 29-ei bejegyzéseiben szereplő kijelentésekkel megvalósított jogsértést megállapító, attól eltiltó, elégtétel adására és 250.000 forint nem vagyoni kártérítés megfizetésére kötelező elsőfokú ítéleti rendelkezés, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 253. §-ának (3) bekezdése alapján nem érintette.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a szükséges mértékben lefolytatta, a tényállást helyesen állapította meg és annak alapján helytálló érdemi döntést hozott. Helyes jogszabályokat hívott fel döntése alapjául, megfelelően kitért a Legfelsőbb Bíróság állásfoglalására és az Alkotmánybíróság

határozataira, továbbá a kialakult gyakorlatot is tükrözte a döntése. Az elsőfokú ítélet jogi indokait a Fővárosi Ítéltábla mindenben osztotta, azok közül - a fellebbezésben foglaltakra tekintettel - az alábbiakat hangsúlyozza.

Helyesen állapította meg, hogy a per tárgyát képező bejegyzések sérelmezett közlései a felperes magatartását értékelő, illetve a való tényekből levont következtetést megfogalmazó véleményt tartalmaztak, amely az országos és közösségi médiában aktívan résztvevő felperes jóhírneve megsértésének megállapítására nem ad alapot. A kijelentések kifejezőmódjukban sem voltak indokolatlanul bántók, sértők vagy megalázók, ezért egyéb személyhez fűződő jogsértés megállapítására sem alkalmasak.

Alaptalanul hivatkozott a felperes a fellebbezésében arra, hogy a fellebbezésben sérelmezett 6 kitétel - amelyek szerint a felperes „mohó és gátlástalan, aki elveszi gyermekeinek gyermekkorát, és gyermekeit mint vásári mutatványos majmokat hordozza körbe a médiában annak érdekében, hogy bankszámláján a pénze több legyen”, hogy a felperes „hullarabló”, „degenerált és kellően befolyásos lelkületű bűntárs, aki örömmel vesz részt áldozatainak ismételt megkínzásában”, „sunyi gazember” és „gátlástalan” - tényállítást tartalmaz. A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bírósággal abban, hogy a kifogásolt kifejezések szövegösszefüggésükben értékelve, valóságos tartalmuk szerint megítélve a II. rendű alperes értékítéletét hordozzák. A II. rendű alperes a felperes személyére vonatkozóan valótlan tény nem állított, kizárólag saját véleményének, benyomásainak adott hangot.

A fellebbezés eredménytelenül érvelt azzal is, hogy e kijelentések valóságtartalma objektív módon igazolható, illetve cáfolható, továbbá hogy az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének nem megfelelően tett eleget. Az elsőfokú bíróság részletes és helyes indokát adta annak, hogy a II. rendű alperes által használt „hullarabló” kifejezést nem lehet okszerűen olyan módon értékelni, hogy azzal a II. rendű alperes azt a tényt állította volna, hogy a felperes holttesteket fosztana ki, a „degenerált” kifejezés esetében sem merül fel, hogy a II. rendű alperes a felperes valamilyen betegségére utalt volna. A „befolyásos lelkületű bűntárs”, a „gátlástalan” vagy a „sunyi gazember” kifejezések sem értelmezhetők tényállításként, azokkal a II. rendű alperes értékítéletet fejezett ki, ezért a valóság bizonyításának lehetőségét a másodfokú bíróság sem látta fennállónak. A teljes szöveg alapján megállapítható, hogy a közlés nem arra irányult, hogy a felperest bűnözőnek bélyegezze, hanem ezek a negatív tartalmú kifejezések a II. rendű alperes kritikai hangvételű írásainak eszközei.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a II. rendű alperes által írtak teljes egészében véleménynyilvánításnak tekinthetők.

Helytállóan utalt arra is, hogy a II. r. alperest megilleti az a jog, hogy a felperes által tanúsított magatartásokat minősítse, amennyiben nem lépi túl az értékelés, a szabad véleménynyilvánítási jog határait.

A kialakult bírói gyakorlat szerint a véleménynyilvánítás akkor sérthet személyiségi jogot, ha annak kifejtése kifejezőmódjában indokolatlanul bántó, sértő, megalázó módon történik, burkoltan valótlan tényállítást fejez ki vagy nyilvánvalóan ellentétes a logika alapvető szabályaival.

Az Alkotmánybíróság több esetben foglalkozott a szabad véleménynyilvánításhoz való jog tartalmával, terjedelmével, jogi védelmével és korlátaival egyaránt, amelyekre az elsőfokú ítélet kitért. Az Alkotmánybíróság 36/1994. (VI. 24.) AB számú határozatának indokolásából az elsőfokú bíróság helyesen emelte ki, hogy az Alaptörvény a szabad véleménynyilvánításhoz való jogot annak

érték- és igazságtartalmára tekintet nélkül védi. A véleménynyilvánítás folyamatában helye van minden véleménynek, jónak és rossznak, kellemesnek és sértőnek egyaránt, ezért a téves, túlzásokat tartalmazó vélemény közlése sem eredményez jogsértést.

Az Ítéltábla abban is egyetértett az elsőfokú bírósággal, hogy ezek a sérelmezett kifejezések véleményként nem személyiségi jogot sértőek. Bár a kifogásolt bejegyzésekben a bírálathangvétele kétségtelenül negatív, a felperesre nézve kedvezőtlen, azonban aránytalanul lealázkodó a másodfokú bíróság álláspontja szerint sem tekinthető. A II. rendű alperes a felperes műsorai, illetve médiaszereplései alapján szubjektíven kritizálva használta a kijelentéseket, véleménye - bár túlzó megfogalmazásokat alkalmaz - nem minősült minden előzményt nélkülözve önkényesnek, vagy gyalázkodónak, figyelembe véve a teljes szöveget és összefüggéseit, valamint azt is, hogy a felek között személyes konfliktus alakult ki.

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felperes - mint ismert médiaszemélyiség - közszereplőnek minősül. Helytállóan értékelte ennek során, hogy a felperes országos nézettségű bulvárműsorokat készít és abban műsorvezetőként is részt vesz, továbbá családi életének részleteivel is aktívan szerepel a sajtóban és maga is megjelenik a közösségi médiában. E megnyilvánulásai közszereplésnek tekinthetők, amivel a felperes befolyásolja a szűkebb vagy tágabb társadalom életét. A fellebbezésben hivatkozott alkotmánybírósági döntés nem kizárólagos jelleggel definiálja a közszereplő fogalmát, ezért az abban szereplő fogalommeghatározás nem zárja ki, hogy az eset összes körülményének körütekintő értékelése alapján mást is közszereplővé nyilvánítson az ítélkezési gyakorlat. Az elsőfokú bíróság mérlegelése e tekintetben is okszerű volt, megállapításával a másodfokú bíróság egyetért.

Mindezek tükrében alappal jutott arra a következtetésre az elsőfokú bíróság, hogy a II. rendű alperes sérelmezett véleménynyilvánítása nem tekinthető oly mértékben jogsértőnek, hogy azt a közszereplő felperesnek ne kelljen eltűnnie, ezért megalapozottan döntött a fellebbezésben sérelmezett határozat esetében a kereset elutasításáról.

Helyesen állapította meg a nem vagyoni kártérítés mértékét is az elsőfokú bíróság. A megállapított két jogsértéssel okozati összefüggésben felmerült nem vagyoni hátrány kiküszöbölésére alkalmas kártérítés összegét a köztudomás alapján megállapítható szokásos mérték figyelembe vételével határozta meg, olyan többletkörülményt pedig a felperes a perben nem igazolt, amely alapján annak magasabb mértékben történő megállapítására lett volna ok.

A fentiek tükrében a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintve annak fellebbezett rendelkezéseit a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyja.

Az eredménytelenül fellebbező felperest a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése szerint kötelezte a II. rendű alperes ügyvédi munkadíjból álló perköltségének megfizetésére, melynek összegét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-ának (2), (5) és (6) bekezdése alapján, a fellebbezett pertárgyérték - 750.000 forint - figyelembe vételével állapította meg.

A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 46. § (1) bekezdése alapján megállapított fellebbezési illeték viseléséről szóló rendelkezés az Itv. 74. §-ának (3) bekezdése alapján alkalmazandó 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. §-ának (2) bekezdésén alapul.

Budapest, 2017. szeptember 7.

. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

Dr. Mózsik Tímea s.k.
előadó bíró

. Pullai Ágnes s.k.
bíró

A kiadmány hitelül: